

С решение на общински съвет, взето на основание чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА във връзка с чл.35, ал.1 от ЗОС е разрешена продажба на имот – частна общинска собственост чрез провеждане на търг с тайно наддаване. Имотът, предмет на предвиденото разпореждане е описан като самостоятелен обект с посочен идентификатор, разположен в партерния етаж на четириетажна масивна сграда, с посочена застроена площ, ведно с отстъпено право на строеж и с описано предназначение: за търговска дейност. Със заповед на кмета на общината е открита процедура – публичен търг с тайно наддаване за продажба на имота, назначена е комисия, която да проведе търга, утвърдена е тръжната документация, дата, час и други условия за провеждане на търга. Тръжната процедура е обявена и проведена по реда на чл.35, ал.1 от ЗОС и местната наредба по чл.8, ал.2 от ЗОС. Публичния търг с тайно наддаване е проведен на обявената дата, като работата на назначената тръжна комисия е отразена в протокол от същата дата. За обекта, предмет на разпореждане е подадена само една оферта. Кандидата е бил допуснат до участие в търга, тъй като е представил всички необходими документи и предложението му отговаря на всички тръжни условия. Този кандидат е определен за спечелил търга. Въз основа на резултатите от проведения търг, кметът на общината е издал заповед, с която кандидата е определен за купувач на имота. Заповедта е оспорена с протест на прокурор. Първоинстанционният съд е отменил заповедта като постановена в нарушение на закона. Решението е обжалвано пред Върховния административен съд от кмета на общината.

1. Може ли прокурора да оспори административния акт, при условие, че в проведения търг е подадена само една оферта и този кандидат е определен за купувач и ако има такова право, в какъв срок може да подаде протест?
2. Какъв е обхвата на проверката за законосъобразност на оспорената заповед, с която е определен купувач след провеждане на публичен търг с тайно наддаване?
3. Кои са приложимите правила за продажба на имот – частна общинска собственост със стопанско предназначение, който не е включен в имуществото на общински търговски дружества?
4. Правни изводи относно законосъобразността на оспорената заповед и по основателността на касационната жалба.

Казус № 1

1. С молба вх. № Ж-455/28.02.2011 г. по описа на МВР Петър Маринов Тодоров е поискал от министъра на вътрешните работи по реда на чл. 99 и сл. от АПК възобновяване на административното производство по издаване на заповед рег. № АЗ-623/05.01.2011 г. на директора на ГД „Охранителна полиция“ при МВР, с която на основание чл. 245, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение поради придобиване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст по предложение на органа по назначаването. Доводите са за съществено нарушение на изискванията за законосъобразност – основание за възобновяване по чл. 99, т. 1 от АПК. Тодоров твърди, че служебното му правоотношение на държавен служител в МВР може да бъде прекратено от органа по назначаването по реда на чл. 245, ал. 1, т. 2 от ЗМВР само при наличието на кумулативно дадените предпоставки в тази разпоредба – осигурителен стаж и възраст. Тодоров няма необходимия осигурителен стаж.

2. Със заповед № Из-174/19.03.2011 г. министърът на вътрешните работи е отказал да ~~допусне възобновяване на административното~~ производство по чл. 99, т. 1 от АПК. Приел е, че искането по чл. 99, т. 1 от АПК е недопустимо. Отказът е съобщен на Петър Тодоров.

3. По реда на чл. 197 и сл. от АПК, пред 3-членен състав на ВАС, Петър Тодоров обжалва заповед № Из-174/19.03.2011 г. на министъра на вътрешните работи в законоустановения срок като незаконосъобразна. На основание чл. 200, ал. 1 от АПК ВАС се произнася с определение № 7 от 20.05.2011 г., с което отменя заповед № Из-174/19.03.2011 г. и изпраща преписката на министъра на вътрешните работи за решаване на въпроса по същество.

4. Министърът на вътрешните работи, в законоустановения срок, обжалва определение № 7 от 20.05.2011 г. на ВАС с частна жалба на основание чл. 200, ал. 2 вр. чл. 229 и сл. от АПК, като твърди, че определението е неправилно поради нарушението на материалния закон, по-конкретно на разпоредбата на чл. 100 от АПК.

Въпроси:

1. Произнесете се по законосъобразността на действията на участниците на всеки един етап от производството.

2. Какво следва да е решението на ВАС по частната жалба на министъра

23.04.2007 г. е отменено с влязло в сила съдебно решение, действията на служителите на МВР и незаконосъобразно ангажираната административно-наказателна отговорност са засегнали личността и достойнството на ищеца, изразяващо се в тревоги, неудобства и обида от несправедливото решаване на въпроса за вината и за отговорността му, а имуществените вреди вследствие на НП представляват разходите направени във връзка с ремонта на автомобила, преместването му и за адвокатски хонорар във връзка със съдебното обжалване.

Решението е съобщено на страните на 11.01.2010г.

Подадена е по пощата касационна жалба от юрисконсулта на сектор ПП КАТ, упълномощен от Директора на ОДП на МВР гр.С. на 22.01.2010г.-петък, и е постъпила в първоинстанционния съд на 26.01.2010г. – вторник. В касационната жалба се твърди, че обжалваното съдебно решение е недопустимо, тъй като пасивната процесуална легитимация по иска принадлежи на Областната дирекция на полицията, притежаваща своя правосубектност по силата на чл. 14, ал. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 11, ал. 2 от ППЗМВР, а евентуално – принадлежи на МВР, което също притежава правосубектност. По съществото на спора се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като обусловената от решението на съда отговорност не попада в хипотезите на ЗОДОВ.

Подадена е по пощата на 22.01.2010г. /петък/ и касационна жалба от адвокат Георгиев като процесуален представител на ищеца Николов. В жалбата единствено се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради което се иска отмяната му и уважаване на исковата претенция в пълния ѝ размер.

Към жалбата от адв.Георгиев не са приложени никакви други документи.

Първоинстанционният съд още същия ден е постановил определение, с което е прекратил производството и по двете касационни жалби – първата като просрочена, а втората – поради това че не е комплектована съгласно закона. Определението е обжалвано на следващия ден с частни жалби от подателите на касационните жалби. Към тях са приложени преписи от частните жалби и

Съдебното производство е започнало по искова молба от Филип Николов, предявена пред Районен съд – град С., против сектор „Пътна полиция – КАТ“ при ОДП на МВР гр.С., с която ищецът е претендирал обезщетение за причинени му имуществени вреди – 1300 лв., представляващи разходи за ремонт, преместване на автомобил и за адвокатски хонорар във връзка със съдебното обжалване, както и обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 1 500 лв., изразяващи се в засягане личността и достойнството на ищеца, претърпени тревоги, неудобства и обида от несправедливото решаване на въпроса за вината и за отговорността му.

Твърди се, че вредите са вследствие от отменено по съдебен ред наказателно постановление № 123 от 23.04.2007 г. издадено от началника на сектор „Пътна полиция – КАТ“ при ОДП на МВР гр.С.

Районният съд е квалифицирал иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което и на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ във вр. с чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК е приел, че спорът е подсъден на Административен съд – град С. и с определение от 02.11.2007 г. е прекратил производството по гражданското дело и е изпратил същото по подсъдност на Административен съд – град С.

АС образувал административно дело и с разпореждане конституирал като страни ищец – Ф.Николов и ответник – сектор „Пътна полиция – КАТ“ при ОДП на МВР гр.С. чрез началника на ПП КАТ при ОДП на МВР гр.С. По делото пред АС ищецът се явява лично, не се представлява от адвокат, а ответникът се представлява от Началника на сектор ПП КАТ.

По делото са събрани писмени доказателства във връзка с изплатените суми за ремонт и преместване на автомобила, за изплатени възнаграждения на адвокат в съдебното производство по обжалване на НП, както и гласни доказателства за претърпените страдания и неудобства.

АС е уважил изцяло претенциите на Николов като е осъдил ответника да заплати имуществени вреди в размер на 1300 лв. и частично е уважен иска за неимуществени вреди до размер от 1000 лева, като в размера до 1 500 лв., същия е отхвърлен. Съдът е обосновал своето решение, с оглед приетите от него за установени факти – НП № 123 от

пълномощни на подателите им, изходящи от лицата, от чието име се подават частните жалби.

ВЪПРОСИ:

1. Как следва да процедира касационният съд в производството по двете частни жалби, образувани в едно дело пред ВАС. Има ли и ако ДА - кои са нередовностите на всяка една от частните жалби, как могат да бъдат отстранени. В случай, че не са налице нередовности или същите са отстранени, да се прецени допустимостта и основателността на всяка от частните жалби. В случай, че жалбите са основателни какъв следва да бъде актът на касационния съд, съставете диспозитив на акта.

2. Редовни ли са подадените касационни жалби? В резултат на дадения отговор на този въпрос – как следва да се процедира по двете касационни жалби. Кой съд следва да администрира този процес?;

3. При положение, че касационните жалби са допустими, кои страни следва да се призоват пред касационната инстанция?;

4. Правилно, валидно и допустимо ли е решението на първоинстанционния съд, ако да – мотивирайте се защо, ако не – мотивирайте се защо?; В резултат от отговора по този въпрос напишете диспозитива на решението на касационната инстанция.

5. Обосновете дали наведените и доказани от ищеца фактически основания могат да бъдат подведени в хипотезите на чл.1, ал.1 ЗОДОВ като се ангажира отговорността на Държавата за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен акт на административен орган, при или по повод изпълнение на административна дейност.